

Corria l'any 1995 quan recent estrenats com a Estat membre a la UNESCO, persones i estudiants andorrans inquiets i amb ganes de moure la vessant cultural del país amb l'ajuda de la UNESCO, van organitzar una campanya de sensibilització ciutadana i social a Andorra per enfortir les sinèrgies entre el que ofería la UNESCO i l'aprofitament que en podia treure la nostra societat.

Així, amb l'ajuda còmplice dels ministres d'Exteriors i de Cultura de l'època, Manuel Mas i Pere Canturri, vaig esbrinar a la seu de la UNESCO a París, en tant que molt joveneta ambaixadora que havia presentat credencials al Director general de l'època Federico Mayor Zaragoza l'octubre del 1995, el millor camí per a segellar aquestes sinèrgies.

Els programes de participació de la UNESCO, que són instruments cabdals que donen vida a les activitats de la UNESCO per analitzar, avaluar i facilitar projectes amb els Estats membres, ens van semblar del tot adients. Val a dir que dits programes enllacen les activitats de la UNESCO amb projectes que es basteixen tant a nivell nacional com regional, o amb les ONG. Ens va semblar que aquest instrument ens permetia encetar de molt bon peu amb una cooperació i col·laboració estreta amb la UNESCO per fer valer el nostre llegat a tots nivells, cultural, científic o educatiu.

El cert és que aquests programes són per a la UNESCO un excel·lent mitjà per a reforçar l'associació amb els seus Estats membres, i doncs per Andorra i per a enfortir l'esperit integrador volgut per aquesta organització.

Però per tal de poder dur a terme el que ens podia proposar la UNESCO i les necessitats i demandes del país, ens calia crear un ens al Principat per gestionar, seguir i esperonar dites iniciatives en forma de projectes. Fruit d'aquesta reflexió i d'aquest anàlisi va néixer la CNAU, la Comissió nacional andorrana per la UNESCO.

La CNAU es va crear a principis de l'any 1996, concretament al febrer del 1996. Vam haver de córrer a elaborar els estatuts, inspirats dels models d'estatuts que ens va facilitar la UNESCO, per a poder participar als primers programes de participació. Ara, amb la distància

dels anys, sense falsa modèstia, reconec que crear la CNAU va ser tot un encert pel país.

La CNAU es avui en dia un referent, no únicament pels programes de participació, sinó per l'impuls donat amb les Escoles associades, l'Art Camp o amb la promoció de les beques UNESCO.

Meritxell Mateu Pi

Delegada permanent d'Andorra a la UNESCO del 1995 al 1997